

La sainte messe

selon l'ancien rite des Gaules

ou

Liturgie selon

Saint Germain de Paris

(Svatá liturgie galikánského ritu)

I. Všeobecná synaxis

(liturgie katechumenů)

Vstup /Praelendum/Introitus

Diakon:

Povstaňme! Dávejme pozor!

VSTUPNÍ PÍSEŇ

Během písně se duchovenstvo ubírá ke svatým dveřím, kde říká tichým hlasem:

DIAKON:

Modleme se!

KNĚZ:

Pane, náš Bože, který jsi povolal zástupy andělů, aby sloužily tvému majestátu v nebesích, tebe prosíme:

Ať spolu s naším vstupem do svatyně svatých vstoupí i tví netělesní duchové, aby nám pomáhali v naší službě a oslavovali s námi tvou nezměrnou dobrotu. Tobě buď sláva na věky věků.

DIAKON:

Amen. Požehnej, otče, vstup.

KNĚZ:

+ Požehnán buď vstup svatých.

Sloužící vstoupí do svatyně. Diakon položí evangeliář na oltář. Kněží líbají oltář.

KNĚZ:

Buď pozdraveno, slovo věčného života!

Buď pozdraven, trůne Nejvyššího!

Pro modlitby svatých, jejichž ostatky zde odpočívají: Buď nám milostiv, Pane!

A se zdviženýma rukama kněz říká:

KNĚZ:

Králi nebeský, Utěšiteli, Duchu pravdy,
který jsi všude přítomen a všechno naplňuješ,
poklade dobroty a dárce života, přijď a přebývej v nás.
Očisti nás od každé poskvrny
a zachraň, Dobrotivý, duše naše.

V době velikonoční místo Králi nebeský ...:

Kristus vstal z mrtvých

smrtí smrt překonal

těm, kdo jsou ve hrobech daroval život.

Haleluja, haleluja, haleluja!

KNĚZ:

+ Bože, stůj při mně.

DIAKON:

Pane, pospěš mi pomáhat.

KNĚZ:

Bože, otevři mé rty.

DIAKON:

A naše ústa tě budou chválit.

KNĚZ:

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

DIAKON:

Jako byla na počátku, nyní i vždycky i na věky věků. Amen.

Poté co zpěváci dozpívali vstupní píseň, říká diakon zvýšeným hlasem:

DIAKON:

Zachovejme mlčení! Pán buď vždycky s vámi!

Obec odpovídá: I S DUCHEM TVÝM.

Trishagion

HAGIOS HO THEOS, HAGIOS ISCHYROS, HAGIOS ATHANATOS, ELEISON
HYMAS.

SANCTUS DEUS, SANCTUS FORTIS, SANCTUS IMMORTALIS, MISERERE
NOBIS.

SVATÝ BOŽE, SVATÝ SILNÝ, SVATÝ NESMRTELNÝ, SMILUJ SE NAD
NÁMI.

Během tris-hagion kněz žehná kadidlo, přičemž říká:

KNĚZ:

Pán ať v nás zapálí oheň své vroucnosti a plamen věčné lásky.

Kněz incensuje oltář, diakon chrám, duchovenstvo a lid. Po dozpívání dělá kněz evangeliářem třikrát kříž nad oltářem, přičemž říká zvýšeným hlasem:

KNĚZ:

Požehnána buď svatá Trojjedinost, nedělitelná jednota,
věčná, nesmrtelná, neviditelná. Budiž jí čest a sláva na
věky věků.

Následuje zpěv KYRIE ELEISON a hymnus (SLÁVA NA
VÝSOSTECH BOHU, Chvalozpěv Zachariášův nebo jiný z propria), poté

KNĚZ:

kolekta (proprium).

Po kolektě se duchovenstvo posadí na židle u katedry.
Další částí jsou čtení ze Starého zákona nebo života světce.
Lektor se obrátí od ambonu k oltáři, poklekne a řekne:

LEKTOR:

Požehnej mě, Otče. Kněz žehná předčitateli:

KNĚZ:

+ Ať ustoupí temnota a stín smrti, a světlo Nejvyššího ať osvítlí náš rozum.

Před čtením z apoštolů je graduale, např. Řím 11,33-34:

JAK NESMÍRNÁ JE HLOUBKA BOŽÍHO BOHATSTVÍ, JEHO MOUDROSTI I VĚDĚNÍ! JAK NEVYZPYTATELNÉ JSOU JEHO SOUDY A NEVYSTOPOVATELNÉ JEHO CESTY! KDO POZNAL MYSL HOSPODINOVU A KDO SE STAL JEHO RÁDCEM? JAK NESMÍRNÁ JE HLOUBKA BOŽÍHO BOHATSTVÍ, JEHO MOUDROSTI I VĚDĚNÍ! JAK NEVYZPYTATELNÉ JSOU JEHO SOUDY A NEVYSTOPOVATELNÉ JEHO CESTY!.

Lektor se obrátí od ambonu k oltáři, poklekne a říká:

LEKTOR:

Požehnej, otče.

KNĚZ:

Požehnán buď Pán ústy svých apoštolů.

LEKTOR:

Čtení z...

Ve sváteční dny následuje chvalozpěv tří mládenců (zkrácený).

POŽEHANÝ JSI, HOSPODINE, BOŽE NAŠICH OTCŮ,
CHVÁLYHODNÝ A VYVÝŠENÝ NAVĚKY,
A POŽEHANÉ SVATÉ JMÉNO TVÉ SLÁVY,
NADE VŠE CHVÁLYHODNÉ A NADE VŠE VYVÝŠENÉ NAVĚKY.
POŽEHANÝ JSI V CHRÁMU SVÉ SVATÉ SLÁVY,
NADE VŠE VELEBENÝ A PŘESLAVNÝ NAVĚKY.
POŽEHANÝ JSI NA SVÉM KRÁLOVSKÉM TRŮNĚ,
NADE VŠE VELEBENÝ A NADE VŠE VYVÝŠENÝ NAVĚKY.
POŽEHANÝ JSI, TY KTERÝ TRŮNÍŠ NAD CHERUBY A SHLÍŽÍŠ
DO PROPASTÍ,
CHVÁLYHODNÝ A NADE VŠE VYVÝŠENÝ NAVĚKY!

Kněz říká tlučeným hlasem tuto modlitbu:

KNĚZ tiše:

Otče našeho Pána, prameni všeho vědění a veškeré moudrosti, ve své nezměrné dobrotě jsi k nám mluvil rozmanitými způsoby a v různých dobách skrze své služebníky anděly a proroky, a když se naplnil čas, promluvil jsi k nám laskavě skrze svého vlastního Syna, abys skrze něho, který je tvým nedělitelným slovem, církvi sdělil ona tajemství, která jsou skryta dokonce i pohledu oněch čtyř bytostí, které ti bez přestání zpívají a klanějí se ti, uchváceny v údiv a úžas tímto nepochopitelným sestoupením tvé lásky k nám lidem. Prosíme tě, dovol našim nehodným a slabým hlasům, aby spojeny s nimi směly takto mluvit:

Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh všemohoucí.

Po čtení z apoštola se zpívá HALELUJA nebo traktus a verš dle propria. Během haleluja předává kněz diakonovi evangelium. Po skončení

zpěvu s ním diakon jde ke kazatelně a volá:
DIAKON:
Hagios! Hagios! Hagios! Pán Bůh všemohoucí,

a chor se připojuje zpěvem:
TEN, KTERÝ BYL, KTERÝ JEST A KTERÝ PŘICHÁZÍ.

Diakon se obrátí k oltáři, pozvedne evangeliář a říká:
DIAKON:
Požehnej mne, otče.

Pak kněz žehná diakonovi:
KNĚZ:
Ježíš, náš Bůh, První a Poslední, který žije na věky věků a má klíče pekla a smrti, ať ti propůjčí ryzí srdce a čisté rty, a hlas, znějící jako pozoun, ke zvěstování slova, které zůstává zapečetěno zlým duchům. Pán ať otevře naše uši, abychom rozuměli, co Duch praví církvím.
DIAKON:
Amen.

Diakon okouří evangelium, poté věřící.

DIAKON:
Povstaňme! Mlčky naslouchejme svatému evangeliu.

KNĚZ:
Pán s vámi!
Všichni: I S DUCHEM TVÝM.

DIAKON:
Čtení ze svatého evangelia podle Jana.
Všichni: SLÁVA TOBĚ, PANE!

Diakon zvěstuje svatou radostnou zvěst. Po skončení zvěstování:

Všichni: CHVÁLA TOBĚ, KRISTE!

Po čtení evangelia dává při slavnostních bohoslužbách lidu políbit evangelium, zatímco sbor zpívá:

SVATÝ, SVATÝ, SVATÝ PÁN, BŮH VŠEMOHOUCÍ,
TEN, KTERÝ BYL A KTERÝ JEST A KTERÝ PŘICHÁZÍ.
JEJ OSLAVUJÍ LIDÉ ZE VŠECH KMENŮ, JAZYKŮ, RAS A NÁRODŮ,
ŽE NÁS UČINIL KRÁLOVSKÝM KNĚŽSTVEM NAŠEHO BOHA,
ABYCHOM SE SPOLU S NÍM UJALI VLÁDY NAD ZEMÍ,
JEMU BUĎ SLÁVA NA VĚKY VĚKŮ.

V neděli se po evangeliu předčítá liturgický kalendář začínajícího týdne, následuje

homilie,

litanie za církvev:

DIAKON:

Povstaňme a řekněme z celého srdce a celého rozumu: Pane, vyslyš nás a smiluj se nad námi.

Všichni: KYRIE ELEISON!

Diakon: Za pokoj shůry a klidné časy, za svatou církev, která je rozšířena až do nejzazších končin země, a za jednotu všech, modleme se k Hospodinu:

Všichni: Kyrie eleison!

Diakon: Za praslavné patriarchy, za našeho biskupa... modleme se k Hospodinu:

Všichni: Kyrie eleison!

Diakon: Za všechny biskupy, kněze, diakony, duchovenstvo a celý věřící lid modleme se k Hospodinu:

Všichni: Kyrie eleison!

Diakon: Za tento svatý chrám, toto město a jeho obyvatele, za tuto zemi a její vrchnost, a abychom mohli žít život v klidu a míru, modleme se k Hospodinu...

Všichni: Kyrie eleison!

Diakon: Za nadřizené a úředníky, za mnichy a panny, za ty, kdo jsou ve stavu manželském, za vdovy a sirotky, a za ty, kdo sténají pod tíhou práce, modleme se k Hospodinu!

Všichni: Kyrie eleison!

Diakon: Za příznivé počasí, zdar na polích a bohatou sklizeň plodů země modleme se k Hospodinu:

Všichni: Kyrie eleison

Diakon: Za ty, kdo jsou v nebezpečí na cestách a za jejich šťastný návrat, za nemocné, za ty, kdo jsou trápeni smutkem, tísní a démony a za jejich spásu modleme se k Hospodinu

Všichni: Kyrie eleison

Diakon: Za ty, kdo činí pokání, za katechumeny, za ty, kdo hledají Boha a ještě ho nedokážou pojmenovat, také za ty, kdo ho nehledají, dokonce i za ty, kdo vzdorují jeho milosti, modleme se k Hospodinu:

Všichni: Kyrie eleison!

(Na tomto místě lze ještě podle potřeby vložit prosby při zvláštních příležitostech.)

Poté jsou do přímluv zahrnuti zesnulí:

Diakon: Za naše zesnulé rodiče a sourozence, kteří odpočívají zde nebo kdekoli jinde, a zvláště za zesnulé služebníky Boží NN.... modleme se k Hospodinu:

Všichni: KYRIE ELEISON

Diakon: Za ty, kdo v tomto svatém chrámu zpívají a slouží, a za ty, kdo své prostředky užívají k dílům milosrdenství, modleme se k Hospodinu:

Všichni: Kyrie eleison

Diakon: Aby nás Pán naplnil svou milostí, na přímluvu naší vládkyně,

Bohorodičky a vždy Panny Marie, jeho apoštolů, mučedníků a vyznavačů, svatého NN.... a všech svatých, jichž zde vzpomínáme:

Všichni: DEJ TO, PANE.

Diakon: Aby nám Pán dal odpuštění našeho hříchu a křesťanské skonání v pokoji.

Všichni: Dej to, Pane.

Diakon: Aby nás Pán uchoval ve svatosti a čistotě katolické a pravoslavné víry.

Všichni: Dej to, Pane.

Diakon: Řekněme všichni z celého srdce a celého rozumu:

Všichni: KYRIE ELEISON! KYRIE ELEISON! KYRIE ELEISON!

a kolekta post precem (z propria nebo):

Kněz tiše:

Bože, naše útočiště a sílo, dárče všeho dobrého, shlédni na vroucí modlitbu své církve a dej nám, oč tě plni důvěry prosíme.

(a hlasitě závěr:)

Pro tvé milosrdenství a tvou lásku k lidem, Otče, Synu i

Duchu svatý, Bože náš, ty jenž jsi požehnaný a žiješ, vládneš a triumfuješ na věky věků.

Všichni: AMEN.

Eucharistická synaxis

začíná propuštěním katechumenů a pozdravem kněze:

DIAKON:

Katechumeni, odejděte! Všichni katechumeni mají odejít!

Žádný katechumen ať nezůstane.

Dvěře! Zavřete dveře! Zachovejme mlčení.

KNĚZ:

Pán buď vždycky s vámi!

Všichni: I S DUCHEM TVÝM.

Ve sváteční dny je VYZNÁNÍ VÍRY - NICEJSKO-CARĀHRADSKÉ, samozřejmě bez filioque:

DIAKON:

Kéž se otevřou naše rty a naše ústa vyznávají, co víra vložila do našich srdcí.

KNĚZ:

Věřím v jednoho Boha...

Všichni: OTCE VSEMOHOUCÍHO.... AMEN

Kněz žehná kadidelnici tichým hlasem:

KNĚZ tiše:

+ Na přímluvu blaženého archanděla Michaela, který stojí po pravici nebeského oltáře, kéž Pán požehná toto kadidlo a přijme je jako příjemnou vůni.

Diakon okuřuje oltář, presbytář, duchovenstvo a věřící, a říká:

DIAKON:

Pane, k tobě ať vystoupí příjemná vůně kadidla a na nás ať sestoupí tvé milosrdenství.

Kněz se u svatých dveří obrátí k věřícím a říká úvod k ofertoriu. Není-li z propria, začíná slovy:

KNĚZ:

Milovaní bratři, vzývejte se mnou Ducha svatého, aby mi udělil svou nevýslovnou moc a aby mě, nehodného kněze, uschoptil přinést svatou oběť našeho Pána Ježíše Krista, který je sám tím, kdo ji přináší a kdo je přinášen, kdo přijímá a rozdává se, On, který roven Otci a Duchu svatému žije na věky věků. Amen.

Obec odpovídá:

AMEN. DUCH SVATÝ AŤ NA TEBE SESTOUPÍ A MOC NEJVYŠŠÍHO AŤ TĚ ZASTÍNÍ.

KNĚZ se skloní s prosbou:

Odpusťte mi, moji bratři a sestry.

Obec odpovídá:

ODPUŠT NÁM, OTČE, A PROS ZA NÁS.

KNĚZ:

+ Bůh kéž vám odpustí.

Přinášejí se dary a zpívá se píseň k obětování dle propria nebo:

VŠECHNO LIDSKÉ TĚLO AŤ SE NYNÍ ZTIŠÍ,
A STOJÍ S BÁZNÍ A TŘESENÍM.

AŤ SE ZBAVÍ VŠECH POZEMSKÝCH MYŠLENEK,
NEBOT PŘICHÁZÍ SÁM KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.
PŘICHÁZÍ, ABY BYL ZABIT JAKO OBĚŤ,
PŘICHÁZÍ VYDAT SE ZA POKRM VĚŘÍCÍM.

KNĚZ tiše:

Nikdo, kdo je připoután k tělesným žádostem, se nemůže považovat za hodného předstoupit před tebe, přiblížit se ti a sloužit tobě, Králi slávy, protože sloužit tobě je veliká a hrozná věc i pro nebeské mocnosti. Ty však jsi se ve své nevýslovné a nezměrné lásce k nám lidem sám stal člověkem, beze změny a proměny. Stal ses naším veleknězem a převzal jsi kněžskou službu této nekrvavé liturgické oběti, ty, jenž jsi Pánem vesmíru. Ty jediný, Pane, náš Bože, přikazuješ nebeským i pozemským bytostem, jsi nesen na cherubínském trůně, Pane serafů, Králi Izraele, ty jediný jsi svatý a přebýváš ve svatých. Tebe, který jediný jsi dobrý a můžeš pomoci, prosím: Shlédni na mě hříšníka, na mě neužitečného služebníka, a očisti mi duši i srdce od zlého svědomí, a učiň mne způsobilým, abych oděn milostí kněžství mohl stát před tvým svatým stolem a mohl konat kněžskou službu tvého svatého a neporušeného těla a tvé drahé krve. Předstupuji před tebe se skloněnou hlavou a vzývám tě: neodvracej ode mne tvou tvář a nevylučuj mě z družiny tvých dětí, ale nech si líbit, že skrze mne hříšníka a nehodného služebníka jsou ti přinášeny tyto dary.

Diakon se odebere k prothesis, vezme kalich a diskos a odnese je ve slavnostním průvodu svatými dveřmi na oltář. Pak přijme u svaté brány obětní dary věřících. Zpěváci zpívají laudes obětní písně podle propria nebo:

PROVÁZEJÍ HO CHÓRY ANDEŮ,
SE VŠEMI PANSTVY A SILAMI,
MNOHOKÝMI CHERUBY, ŠESTIKŘÍDLÝMI SERAFY,
KTERÍ ZAKRÝVAJÍ SVOU TVÁŘ A ZPÍVAJÍ:
HALELUJA! HALELUJA! HALELUJA!

Mezitím kněz upraví kalich a diskos a zakryje je velem. Pak dary okouří a říká tichým hlasem:

KNĚZ tiše:

Šlechtný Josef sňal tvé nejčistší tělo s dřeva kříže, zahalil je do neposkvrněného plátna a pohřbil je, pokryté vonnými bylinami, do nového hrobu.

nebo:

Králem je náš Pán Bůh všemohoucí.
Radujme se a jásejme a vzdejme mu chválu.
Přišel den svatby Beránkovy,
jeho choť se připravila
a byl jí dán čistý kment, aby se jím oděla,
a tím kmentem jsou spravedlivé skutky svatých.

Kněz se skloní a říká tichým hlasem:

KNĚZ tiše:

S duchem pokorným a kajícím srdcem tě, Pane, prosíme: Ať anděl požehnaní sestoupí na tyto dary +, připravené pro slávu tvého jména.

Během umývání rukou říká

KNĚZ tiše:

Ve spravedlnosti si umývám ruce a chodím kolem tvého oltáře, Pane, abych slyšel tvou chválu a zvěstoval všechny tvé divy. Pane, mám rád místo, kde stojí tvůj dům a kde přebývá tvá sláva. Má noha jde pevně, chci tě chválit, Pane, ve shromážděních. Sláva Otci.... Jako byla... Amen

Tichá modlitba podle propria nebo o nedělích a slavnostech:

KNĚZ tiše:

Přijmi, svatá Trojice, dary svého lidu, a sešli nám svou nebeskou milost, aby posvětila tyto dary a očistila nás ode všech hříchů.

Diptychy:

DIAKON:

Přinášejme naše obětní dary a modlitby za jednu, svatou, katolickou a apoštolskou církev, aby ji Pán ze své milosti upevnil -

Všichni: - VE VÍŘE, V NADĚJI, V LÁSCE.

DIAKON:

Za pravoslavné patriarchy, našeho biskupa... a všechny biskupy, kteří bez bázně zvěstují slovy pravdy a přinášejí svatou oběť, za sebe, za duchovenstvo, za věřící lid -

Všichni: - A ZA VŠECHNY A ZA VŠECHNO.

DIAKON: Spojení s nimi, s našimi kněžími a s lidem, který nás obklopuje, /není-li diakon, říká KNĚZ: Spojení s nimi, s námi kněžími a s lidem, který nás obklopuje.../

pamatujme na ty, kdo jsou ve zkouškách, ve vězení, kdo jsou slabí a kdo jsou

na cestách, aby je Pán ve své milosti opatroval, zachránil, uzdravil a osvěžil.
Zvláště se modleme za... /zde se předčítají diptychy živých a končí se slovy:/
Modleme se i za své nepřátele a za ty, kdo nás nenávidí.

Během předčítání diptychů lid zpívá: PAMATUJ NA NĚ,
PANE. (Střídá se melodie i sbory).

DIAKON: Ve společenství se svatým archandělem Michaellem a
všemi nebeskými zástupy, patriarchy, soudci, králi a
proroky, svatým Janem Křtitelem

a především s naší Paní, Bohorodičkou a vždy Pannou Marií.

Všichni: TEBE, VPRAVDĚ BOHORODIČKU, VYVYŠUJEME.

Diakon: ...svatými Petrem, Pavlem, Janem, Jakubem a všemi apoštoly a
učedníky a evangelisty Pánovými, Štěpánem, Jiřím, Kateřinou, Blandinou,
Rusticem, Eleutheriem... a všemi mučedníky, Irenejem, Dionysiem,
Athanasiem, Hilariem z Poitiers, Basilem, Řehořem Bohoslovcem, Janem
Zlatoústým, Ambrožem, Augustinem, Řehořem Římským, Martinem,
Mikulášem... a Germanem Pařížským, jehož liturgii slavíme, a se všemi učiteli
a církevními hodnostáři; Antonínem, Pachomijem, Kassianem, Benediktem,
Kolumbánem, Jenovéfou, Rade Gundou, Klotildou, Serafimem Sarovským,
Gallem, Sergejem Radoněžským..., se svatými, na něž myslíme, a se všemi
svatými.

Tato řada se upravuje podle místa a doby. Při
předčítání diptychů se zpívá:

NA JEJICH PŘÍMLUVU POMOZ NÁM, PANE.

DIAKON:

Spolu s nimi ti předkládáme naše modlitby za všechny, kdo
nás předešli do pokoje Božího, a zvláště za...

a předčítají se diptychy za mrtvé.

Sbor zpívá střídavě: PAMATUJ NA NĚ, PANE.

DIAKON:

Aby jim Pán daroval pokoj tam, kde svítí světlo jeho tváře, modleme se k
Pánu:

Všichni: KYRIE ELEISON.

Modlitba k diptychům - post nomine:

Kněz pohybuje palliem (velem) nad dary a říká tiše modlitbu k
diptychům podle propria nebo:

KNEZ tiše:

Pane Ježíši, všemohoucí Bože, označ svou svatou pečetí všechny své
služebníky zde shromážděné i rozptýlené po celé zemi. Uchovej je ode
všeho zlého a dej, aby poznali tebe, jediného Spasitele světa, který jsi ve
věčnosti stejně jako Otec a Duch svatý.

Kněz zakončí modlitbu zvýšeným hlasem:

KNĚZ:

Tobě buď chvála a sláva a čest, moudrost, moc a síla a dík na věky věků.

Všichni: AMEN.

Po Post nomine je políbení pokoje. Odpadá o velkém čtvrtku, o velké noci, při liturgii za zesnulé a podle propria.

DIAKON:

Šiřte pokoj!

KNĚZ:

Pokoj budiž mezi vámi, podobný jasnému počasí.

Kněz uděluje diakonovi políbení pokoje a říká tiše: KNĚZ tiše:

Pokoj s tebou a s církví.

DIAKON:

I s duchem tvým.

Diakon uděluje pokoj dále. Během předávání pozdravu pokoje se zpívá:

POKOJ SVŮJ VÁM ZANECHÁVÁM,

POKOJ SVŮJ VÁM DÁVÁM.

NE JAKO SVĚT DÁVÁM VÁM,

NOVÉ PŘIKÁZÁNÍ DÁVÁM VÁM,

ABYSTE SE MILOVALI NAVZÁJEM,

JAKO JÁ JSEM MILOVAL VÁS.

(Verše se kombinují a končí se Sláva Otci...).

Po skončení zpěvu říká kněz odpovídající kolektu nebo:

KNĚZ:

Pane Ježíši, tys ujistil své apoštoly: Pokoj svůj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám. Nehleď na naši slabost, ale na víru své církve. Uchovávej ji v pokoji a jednotě podle své vůle, ty který žiješ a vládneš s Otcem a Duchem svatým navěky věků.

Všichni: AMEN

Eucharistický kánon

DIAKON:

Povstaňme. Zachovejme mlčení! Tajemství víry!

KNĚZ:

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boha Otce

a společenství svatého Ducha ať je vždycky s vámi se všemi.

Všichni: I S DUCHEM TVÝM.

KNĚZ:

Pozvedněme srdce.

Všichni: POZVEDÁME JE K PÁNU.

KNĚZ:

Vzdávejme díky Pánu našemu Bohu.

Všichni: JE TO DŮSTOJNÉ A SPRÁVNÉ.

Svatá brána se zavírá.

Immolatio (preface)

se mění jako proprium. Většina immolací začíná a končí

stejně. Neuvádí-li proprium žádnou immolaci, spojí se prostě úvod se závěrem:

KNĚZ:

Opravdu, je důstojné a správné, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky, Pane, svatý Otče, všemohoucí věčný Bože, tobě, Nevýslovný a Nepopsatelný, Neviditelný a Nevystižitelný, skrze Krista, našeho Pána, v Duchu svatém. (...) Skrze něho a v něm chválí tvou slávu andělé, klanějí se nebeské moci, sklánějí a třesou se mocnosti. Nebesa a nebeské síly, blažení serafové se připojují k jejich jáсотu a spolu s nimi tě oslavují. Dovol i našim hlasům, abychom tě spolu s nimi vzývali, pokorně se k nim připojili a společně s nimi vyznávali a zpívali:

Všichni: SVATÝ, SVATÝ SVATÝ, PÁN BŮH ZÁSTUPŮ!
NEBE I ZEMĚ JSOU PLNY TVÉ SLÁVY.
HOŠANA NA VÝSOSTECH.
POŽEHNANÝ, JENŽ PŘÍCHÁZÍ VE JMÉNU PÁNĚ.
HOSANA NA VÝSOSTECH!

Postsanctus dle propria nebo:

KNĚZ:

Vpravdě svatý, vpravdě požehnaný je tvůj jednorozený Syn, stvořitelské Slovo a Bůh slávy. On sestoupil z nebes, přijal podobu služebníka a vzal na sebe utrpení, aby své stvoření vysvobodil a znovu obnovil k obrazu své slávy, On, náš Pán Ježíš Kristus...

v předvečer svého utrpení vzal do svých svatých a čistých a neposkvrněných rukou chléb, pozvedl oči k nebi k tobě, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, vzdal díky, požehnal jej, lámal jej a podával jej svým apoštolům a učedníkům se slovy:

Veźměte, jezte, neboť toto je moje tělo, které se za vás láme na odpuštění hříchů.

Všichni: AMEN

KNĚZ:

Stejně vzal po večeři kalich, vzdal díky, požehnal a podával jej svým apoštolům a učedníkům se slovy: Veźměte, pijte z toho všichni, neboť toto je moje krev, krev nové a věčné smlouvy, která se vylévá za vás a za mnohé na odpuštění hříchů.

Všichni: AMEN

KNĚZ:

Pokaždé, kdykoli toto činíte, čiňte to v mé památce, zvěstujte mou smrt, zvěstujte mé vzkříšení, očekávejte můj návrat, dokud k vám nepřijdu ve slávě z nebes.

(proprium může anamnézi rozšířit)

Pamatujícíe tedy jeho slavného utrpení, jeho vzkříšení z říše mrtvých a jeho vystoupení na nebesa, přinášíme tobě my, kteří jsme tvoji, to, co je tvé, za ty, kdo jsou tvoji.

Diakon pozvedne dary

KNĚZ:

Tuto čistou obět', tuto duchovní obět', tuto nekrvavou obět', chléb života a kalich spásy, a vzýváme tě a prosíme: Přijmi rukama svých andělů to, co ti přinášíme, na svém oltáři na výsostech.

Chór velmi pomalu, klidně a tiše:

MODLÍME SE K TOBĚ A VZÝVÁME TVOU SLÁVU: DEJ, AŽ NAŠE

NEPATRNÉ MODLITBY VYSTOUPÍ K TOBĚ, BOŽE MNOHÉHO SMILOVÁNÍ.

Během tohoto zpěvu ukončí kněz modlitbu tichým hlasem:

KNĚZ tiše:

Jako jsi s milostí přijal dary svého dítěte, spravedlivého Abela, a oběť našeho patriarchy Abrahama i tu, kterou ti přinesl tvůj velekněz Melchisedek.

KNĚZ:

Prosíme tě, Pane, a vzýváme tvou vznešenost, dej, aby naše pokorné prosby vystoupily k tobě, milostivý Bože, a plnost tvého božství sestoupila na nás a na tento chléb a tento kalich, jako již sestoupila na dary našich otců, aby se tato oběť stala vpravdě tělem + a krví + tvého Syna Ježíše Krista, nepostizitelnou a neohraňčenou mocí tvého svatého Ducha +.

Všichni: AMEN, AMEN, AMEN.

Zazní tři údery zvonu a všichni padnou na zem, kromě nedělí a velkých svátků, kdy se hluboce předkloní. Kněz se mlčky modlí za živé i za mrtvé a za zvláštní potřeby. Pak říká tiše post-epiklezi podle propria nebo:

KNĚZ tiše:

Aby sloužila zdravým k ochraně a nemocným k uzdravení, bratřím žijícím ve sporech k usmíření a všem k rozmnožení pokoje a milosrdenství. Aby propůjčila moudrost nerozumným a pravou míru moudrým, probouzela bdělost v zarmoucených duších a mírnost v horlivých. Abychom skrze ni měli účast na společenství vyvolených v nebeském království a urychlil se slavný příchod Ježíše Krista a plnosti Ducha. (Dále hlasitě)

Skrze něho jsi všechno stvořil a stvořenému + žehnáš a požehnané + posvěcuješ a posvěcené + rozděluješ: Tobě, všemohoucímu Otci, a pravdivému a spolehlivému Slovu, a posvěcujícímu Duchu svatému patří všechna čest, všechna sláva a klanění nyní a vždycky a navěky věků.

Všichni: AMEN.

Kněz láme chléb a přitom říká tiše modlitbu z propria nebo následující:

KNĚZ tiše:

Stůl je prostřen. Beránek Boží je obětován, rozdílí se, ale není rozdělen, jí se, ale nikdy není sněden. Víno je smícháno, krev je vylita. Pijme z nevyčerpatelného kalicha, odřekněme se nevědomosti a zvěstujme jediné, veliké tajemství.

Během lámání chleba se zpívá podle propria nebo ((dramatizovaně (jeden muž : mužský chor, jedna žena : ženský chor, všichni))):

^{1M} MOUDROST SI VYSTAVĚLA DŮM,
^{MM} VYTESALA SEDM SLOUPŮ,
PORAZILA OBĚTNÍ ZVÍŘE, SMÍSILA VÍNO A PROSTŘELA SVŮJ STŮL.
^V POZNALI PÁNA, KDYŽ JIM LÁMAL CHLÉB, HALELUJA, HALELUJA.
¹² POJĎTE, JEZTE MŮJ CHLÉB
^{ZZ} A PIJTE VÍNO, KTERÉ JSEM SMÍSILA.
NECHTE PROSTODUCHOSTI A BUDETE ŽÍT.
^V POZNALI PÁNA, KDYŽ JIM LÁMAL CHLÉB, HALELUJA, HALELUJA.
^{1M} CHLÉB, KTERÝ LÁMEME
^{MM} JE TĚLO PÁNĚ.
¹² KALICH, Z NĚHOŽ PIJEME,

z JE KREV PÁNĚ

v JEDNO JEDINÉ VELIKÉ TAJEMSTVÍ.

v POZNALI PÁNA, KDYŽ JIM LÁMAL CHLÉB, HALELUJA, HALELUJA.

Pokračuje se modlitbou Páně:

DIAKON:

Modleme se.

KNĚZ:

Nikoli pro své zásluhy, svatý Otče, ale poslušni odkazu

tvého Syna, našeho Pána, Ježíše Krista, odvažujeme se říkat: OTČE NÁŠ...
OD ZLEHO.

(Dále podle propria nebo:)

Vysvobod' nás, Bože, ode všeho zlého a ze všeho nebezpečí.

Uchovej nás v dobrých skutcích svou dokonalou pravdou a ve své dokonalé
svobodě, neboť tvé je království...

DIAKON:

Zachovejme mlčení!

Při pozdvihování kněz deklamuje:

KNĚZ:

Zvítězil Lev z pokolení Judova, výhonek z domu Davidova,
haleluja.

Všichni muži odpovídají: ZVÍTĚZIL TEN, KTERÝ SEDÍ NA
TRŮNU NAD CHERUBY, HALELUJA, HALELUJA.

KNĚZ: Zvítězil Lev z pokolení Judova, výhonek z domu
Davidova, haleluja.

Ženy: ZVÍTĚZIL TEN, KTERÝ SEDÍ NA TRŮNU NAD CHERUBY,
HALELUJA, HALELUJA.

KNĚZ: Zvítězil Lev z pokolení Judova, výhonek z domu
Davidova, haleluja.

Všichni: ZVÍTĚZIL TEN, KTERÝ SEDÍ NA TRŮNU NAD CHERUBY,
HALELUJA, HALELUJA.

A kněz se obrací k věřícím a pozvedá svaté dary se
slovy:

KNĚZ:

Svaté svatým.

Chór: JEDINÝ JE SVATÝ, JEDINÝ JE PÁN: JEŽÍŠ KRISTUS KE SLÁVĚ
BOHA OTCE. AMEN.

Během tohoto zpěvu dává kněz malý kousek svatého chleba do
kaliča a říká přitom tichým hlasem:

KNĚZ tiše:

Spojení těla a krve Kristovy ať je nám zárukou našeho proměnění a
vzkříšení zesnulých věřících, v očekávání skonání věků.

Diakon otevírá svaté dveře:

DIAKON:

Skloňte své hlavy a přijměte požehnání.

Chór: PŘED TEBOU, PANE.

Kněz žehná obec podle propria nebo:

KNĚZ:

Požehnej +, Pane, tuto svou rodinu, oživ ji svou přítomností a dej skrze svá tajemství každému to, co potřebuje, pro své milosrdenství, Bože, který jsi požehnaný na věky věků.

Kněz udělí přijímajícím absoluci

a obec vyznává:

VĚŘÍM A VYZNÁVÁM, ŽE TY JSI KRISTUS, SYN ŽIVÉHO BOHA, TEN, KTERÝ PŘISEL NA SVĚT ZACHRÁNIT HRÍŠNÍKY, A JÁ JSEM PRVNÍ Z NICH.

VĚŘÍM TAKÉ, ŽE TOTO JE TVÉ SVATÉ A ČISTÉ TĚLO, A ŽE TOTO JE TVÁ VZÁCNÁ A ÚCTYHODNÁ KREV.

PŘIJMI MNE, SYNU BOŽÍ, NEBOŤ NEZRADÍM TVÁ TAJEMSTVÍ TVÝM NEPŘÁTELŮM, ANI TI NEDÁM POLÍBENÍ JAKO JIDÁŠ, ALE VYZNÁM JAKO LOTR NA KRÍŽI: PANE, PAMATUJ NA MNE, AŽ PŘIJDEŠ DO SVÉHO KRÁLOVSTVÍ. DEJ, AŽ MI PŘIJETÍ TVÝCH SVATÝCH TAJEMSTVÍ NENÍ K SOUDU A ZAVRŽENÍ, ALE K UZDRAVENÍ DUŠE I TĚLA. PANE, NEJSEM HODEN, ABYS KE MNĚ PŘISEL, ALE ŘEKNI JEN SLOVO, A MÁ DUŠE BUDE ZACHRÁNĚNA.

Chór zpívá zpěv k přijímání dle propria.

KNĚZ podá diakonovi kousek svatého chleba a druhý si ponechá.

Drží jej v pravé ruce, políbí jej a říkají tiše:

Buď pozdraveno, drahocenné Tělo Kristovo!

(při přijímání těla:) Drahocenné tělo našeho Pána, Boha a Spasitele Ježíše Krista se mně, nehodnému knězi (diakonovi) N. dává na odpuštění mých hříchů a k životu věčnému.

(Při přijímání z kalicha:) Buď pozdraven nebeský nápoji, který jsi mi nade vše sladší a cennější!

Drahocenná krev našeho Pána, Boha a Spasitele Ježíše Krista se dává mně, nehodnému knězi N. na odpuštění mých hříchů a k životu věčnému.

Kněz podá kalich diakonovi, který říká obdobně totéž a přijímá.

Před přijímáním věřících zpívá diakon:

DIAKON:

Hle, Beránek Boží, hle ten, který odnáší hřích světa.

Přistupte s bázní Boží, s vírou a láskou!

Věřící padnou na zem, o nedělích a velkých svátcích se hluboce předkloní.

KNĚZ:

Služebník / služebnice Boží N přijímá Kristovo tělo a krev.

DIAKON:

Amen

Chór zpívá: OKUSTE A VIZTE, JAK JE HOSPODIN DOBRÝ!

Tento refrén se zpívá střídavě s verši propria nebo s následujícím:

KDYKOLI JÍTE TENTO CHLĚB A PIJETE TENTO KALICH, ZVĚSTUJETE SMRT PÁNĚ, DOKUD NEPŘIJDE. KDO TEDY JÍ CHLĚB NEBO PIJE

KALICH NEHODNĚ, PROVIŇUJE SE PROTI TĚLU A KRVI PÁNĚ.

Po přijímání zpívají všichni: HALELUJA! HALELUJA!
HALELUJA!

Když kněz zakrývá kalich a diskos, říká tiše:

KNĚZ tiše:

Omyl jsi nás svou krví, odhalil jsi nám svou moudrost, dáváš nám účast na své slávě, ty, jenž jsi nepomíjitelný pesach, ty, jenž jsi spása světa.

Pak, obrácen k věřícím, žehná obec:

KNĚZ:

Pane, ať se tvého požehnání a tvé milosti dostane všem, kdo s vážností a vírou přijali tvůj svatý pokrm+.

Kněz okuřuje diskos a kalich, přitom říká tichým hlasem:

KNĚZ:

Bůh vystupuje za jásotu, Pán se vznáší za zvuku trub.

Během okuřování zpívá chór trikanon dle propria nebo:

VIDĚLI JSME SVĚTLO PRAVÉ, PŘIJALI JSME DUCHA NEBEŠKÉHO.
NALEZLI JSME VÍRU PRAVOU, KLANÍME SE NEDĚLITELNÉ TROJICI,
KTERÁ NÁM PŘINESLA SPÁSU.

Kněz žehná kalichem věřící a zdraví je:

KNĚZ:

Pán buď vždycky s vámi.

Chór: I S DUČHEM TVÝM. NASYCENI NEBESKÝM CHLEBEM, NAPOJENI A OŽIVENI VĚČNÝM KALICHEM, DĚKUJME BEZ PŘESTÁNÍ KRISTU, KTERÝ JE VE SVĚ CÍRKVI NEUSTÁLE PŘÍTOMEN, SKRZE SVÁ TAJEMŠTVÍ VSTUPUJE V NÁS A OPĚT PŘIJDE VE SLÁVĚ SOUDIT SVĚT, A KTERÝ JE BEZ POČÁTKU JAKO OTEC I DUCH ŽIVOTA.

Během zpěvu odnese diakon kalich a diskos na prothesis a kněz složí antimension a položí evangeliář opět do středu oltáře.

Následuje díkůvzdání / post communio dle propria, nebo:

KNĚZ:

Milovaní bratři, poté co jsme se účastnili velkých a nesmrtelných tajemství, modleme se k Pánu, aby nám dopřál putovat časem v pokoji, zdraví a svatosti, a žít podle Ducha, osvobození od žádosti těla. Modleme se k Hospodinu!

Všichni: DEJ TO, PANE.

Kněz říká modlitbu dle propria nebo:

KNĚZ:

Děkujeme ti, Pane, za pokrm věčného života a prosíme tě, Trojjediné Světlo, ať je nám zárukou jednoty s tebou a s našimi bratřími, na věky věků.

Všichni: AMEN. DOBROŘEČTE HOSPODINU, NEBOŤ JE LASKAVÝ,
A JEHO MILOSRDENSTVÍ TRVÁ NAVĚKY.

Tento refrén se zpívá střídavě s verši žalmu 33.

Propuštění:

KNĚZ:

Pane, ať nad námi panuje tvé milosrdenství,

Všichni: NEBOŤ DOUFÁME V TEBE.

KNĚZ:

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn i Duch svatý.

Všichni: AMEN.

DIAKON:

Slavnost je skončena. Jdeme v pokoji.

Všichni: BOHU DÍKY NAVĚKY!

Při odcházení rozdává kněz věřícím požehnaný chléb.